

Holnaptól Szegeden

Nemzetközi matematikai konferencia

A differenciálegyenletek kvalitatív elméletéről kezdődik nemzetközi tudományos konferencia a Bolyai János Matematikai Társulat szervezésében holnap, hétfőn délelőtt fél 11-től Szegeden, a József Attila Tudományegyetem Aradi Vértanúk terén levő Bolyai intézetének Bolyai-termében. A matematikusok ötnapos tanácskozására 24 országból százan jelezték részvételüket, negyvenen hazánkban.

Megnyitót Szőkefalvi-Nagy Béla akadémikus, a Szegedi Akadémiai Bizottság elnöke mond. Közel száz előadást terveztek: délelőttönként plenáris üléseken a szakma nemzetközileg ismert tudósai tartanak ötvenperces előadásokat, majd három szekciónak negyedórás kisleferátumok hangzanak el. A differenciálegyenletek olyan területét képezik a matematikának, mely igen közel áll a gyakorlati élethez, az itt, illetve más tudományágakban fontos folyamatok matematikai modelljeit szolgáltatják. Az angol nyelvű előadások természetesen ismertetik a legfrissebb kutatási eredményeket. A résztvevőknek társadalmi programról is gondoskodtak: szerdán délután ellátogatnak Ópusztaszerre, megnézik az emlékparkot és a skanzenet.

Bankkapcsolatok

Augusztus 20. és 25. között Timár Mátynak, a Magyar Nemzeti Bank elnökének meghívására hivatalos látogatáson hazánkban tartózkodott Vazsa Dzsindzsihadze, a Nemzetközi Gazdasági Együttműködési Bank — a KGST bankja — elnöke. A szívélyes légkörű megbeszélésen a két elnök áttekintette a magyar és a KGST-bank közötti kapcsolatokat, s tárgyaltak az együttműködés elmélyítéséről, a partnerkapcsolatok szélesítéséről. Kicsérélték véleményüket az időszerű nemzetközi pénzügyi kérdésekről is.

Vazsa Dzsindzsihadze találkozott más bankvezetőkkel is, így Demcsák Sándorral, a Magyar Külkereskedelmi Bank vezérigazgatójával és Komár Lajossal, a Közép-Európai Nemzetközi Bank vezérigazgatójával.

„Szép Magyarország, édes hazánk”

Azt mondták, az István, a királyra, amelyben a címbéli sor is hallható, nem tudtak eljutni. Pedig ha több mint száz tizenéves az ország minden részéből éppen augusztus közepén tíz napot együtt tölt Szegeden, a legkevesebb, ha a szabadtéri tájkép is meg akar fordulni. Mindazon helyek viszont, ahol — program szerint — megfordultak, éppen a fenti sort tükrözték és szolgálták. És mirdezt egyetlen, szerencsére mind szélesebb körben ismert szó révén: honismeret.

Azt mondták, az István, a királyra, amelyben a címbéli sor is hallható, nem tudtak eljutni. Pedig ha több mint száz tizenéves az ország minden részéből éppen augusztus közepén tíz napot együtt tölt Szegeden, a legkevesebb, ha a szabadtéri tájkép is meg akar fordulni. Mindazon helyek viszont, ahol — program szerint — megfordultak, éppen a fenti sort tükrözték és szolgálták. És mirdezt egyetlen, szerencsére mind szélesebb körben ismert szó révén: honismeret.

...egyébként is szeretek mindenbe belekontárkodni — mondja Katalin —, viszont itt olyan sok mindent hallottam, amiről eddig fogalmam sem volt, hogy beleszédülök, ha elgondolom: milyen jó is lesz ezeket majd elmesélni. Pályázatot írtunk az alsóvárosi templomról, kíváncsi vagyok, hogyan sikerült...

— Mindez sok mindent megmagyaráz, a program is színesnek, érdekesnek, gazdagnak tűnik. Mégis...

...ne feledkezzünk meg a romantikáról. Bizonyos értelemben kulcsfogalom. A gyűjtőmunka, ha a kellő szakmai érdeklődés tudatos felkeltésével párosul, nagy vonzerő. Régi ipari, vagy mezőgazdasági eszközöket, használati tárgyakat összeszedni mindig kaland, nem is akármilyen. Úgy látom, a gyerekek nagy része tényleg szívesen végzi mindezt, komoly érdeklődést tanúsít a szülőföld megismerése iránt. Van közöttük olyan, aki már ötdöször vesz részt a táborban, sőt, aki már nem is tanul, hanem dolgozóként jár vissza. Sokat segít, hogy évek óta állandó a tanári stáb is... A szakmunkásképzőkben mintegy tíz éve létesültek honismereti szakkörök, s ha vannak (márpedig említettem, hogy igen) kellőképpen „beoltott” tanárok, a tanult szakma felől (is) közelítve, megfelelő pedagógiai módszerekkel a fiatalok között is egyre több lesz „beoltott”... Szerencsére.

Elég nagy baj, hogy ez az ország jónéhány osztálytársamat nem érdeklő, sőt, legfeljebb — így Piroška — Igaz, időnként nagyot van, de a legnagyobb gond, azt hiszem, az, hogy a honismeretnek nincs elég jó propagandája. Pedig kéne... Erről aztán meggyőződhettem!

Kovács Andrea kétszeresen is különleges helyzetben van: budapesti, tehát honismereti szempontból meglehetősen „indifferens” helyről származik — és a Békés Glasz élelmiszer-kereskedelmi szakmunkásképző intézet első osztályának befejezéséig, vagyis idén nyárig elmondhatta magáról: soha sem járt az Alföldön.

Tényleg honismeretet kaptunk itt. Mennyire más ez így, mint a könyvekben... Sohasem értettem, miért nem nagyon érdekli a mi hazánk a velünk egykorúakat, hiszen az őseinkről van szó. Mindezt megismerni alapvető kötelesség, csak akkor lehetünk igazi magyarok.

Majdnem hét óra, a táborvezető mindenkit hív az utolsó nap záróvetélkedőjének megbeszélésére. Simon Károly azzal búcsúzik: ama bizonyos „beoltás” most is sikerült, legalább annyira, mint eddig. Panaszolja, mennyire akartak menni a táborozók az Istvánra, persze lehetetlen volt. Nem mondtam meg nekik: ez a tíz nap legalább annyit ért, mint megérteni és valóban átélteni azt a bizonyos sort a rockoperából.

Domonkos László

Légtornászok - ecsettel

A mutatóvált kupolamagasságán fölül, sőt annak legalább kétszeresén produkáltak nap mint nap. Belépődíj nincs, néző elvéve egy-kettő, akinek ráérő ideje van (de hát kinek van manapság?). Taps pedig semmi. A fellépti díj azonban mindezt ellenére úgy-szólván irigylényalvó sztárgázi. Havi átlagra átszámolva huszonezer forint. Mindezt nem kell más csinálni, mint csupán felmászni a vastraverzeket harminc méternyire, megtámaszkodni a bal lábon, beakasztani a jobbát fölül úgy, hogy a térdhajlat támaszkodjon az acélvázra, alul meg úgy, hogy a lábfej viselje a tízemeletnyi magasság fölé kihajló test teljes forgatónyomatát, aztán bemártani a bal kézben tartott festékesvödörbe a jobb kézben fogott ecsetet, és szép nyugodtan pingálni.

DÉMÁSZ-alállomásig futó százhúsz kilovoltos vezeték tartószlopainak karbantartása közben.

A festődénnel, ecsettel dolgozó légtornászok amolyan mai nomádok, hiszen ma itt, holnap ott. Hosszabb ideig nem ad munkát az ilyen speciális feladatra kiképzett legénységnek egyetlen terület, település sem. A szegedi munkák eredetileg szűk egy hónapra voltak méretezve, s hogy hat hétig tartottak, az csak a véletlen — no és a jó „magyaros” munkaszervezés — műve. Mindenesetre a vállalkozó szövetkezet — határidősűsűs ide vagy oda — a szegedi tizenhárom oszlopért csaknem hétésszáz ezer forintot számol az DEMÁSZ szegedi üzemigazgatóságának.

Az meg vissza — ha minden igaz. No, nem ugyanennyit, egy kicsivel kevesebbet! Annyit, amennyire majd azok a Zsitvasori házak és gépkocsik javításai kerülnek, amelyeket az éretlő oszlopok akrobatái onnan föntől „lepötytyöztek”. A jó fizetés ugyanis nagy hajtóerő, olyankor is felzavarja az embert a távvezetékoszlop-ra. ha mondjuk, viharosnak inkább nevezhető a szél, mint fujdogálónak. Az pedig elkapja a festéket és

viszi. Rá az ablakra, autóra... Védekeznek az atyafiak, hogy azt nem ök kenték rá sem egyikre, sem másra, a disputának azért úgyis az lesz a vége, hogy fizetni kell. De hát telik...

— Hányan dolgoznak? — kérdelem Szabó Istvánt, a brigád egyik tagját.

— Most hatan, de előbb csak négyen voltunk. Kelllett máshol is a munkaerő.

— Hallottam, volt olyan hely, ahol 19 nap alatt 47 ezer forintot kerestek. Ha ilyen arányban ez a munka, miért nincsenek többen?

— Voltunk mi többen! Aki csak a pénzt látja, hanyattholmok rohan ide. Főnt meg kiejti a pitlit a kezéből. Egy hét után megszökik.

— Honnan jöttek Szegedre?

— Debrecenből.
— Hová mennek?
— Földesre. Hajdú-Bihar megyébe.

— Rossz ilyen magasra kiabálni. Nem jönne egy kicsit lejjebb?

— Jöjjön maga, ha nem szédül.

— Nem szédülök, várjon...

— Na, mi van?

— Elég nekem ennyi is...

— Húzza még rá azt a három emeletet! Megéri.

— Miért, mert innen nagyobb esek?

— Nem uram, innen belátni a tizedikbe, oszt, ha maga is azt látná, amit én látok, akkor le se jönne.

— Ertem. Egyezünk meg, mégse megyek följebb...

— Miért?

— Mert ha én azt látom, amit maga, akkor rögtön leesnék. Nekem ugyanis kell a két kezem, hogy kapaszkodjak.

I. Zs.

Simon Károly, a dombóvári szakmunkásképző intézet magyar-történelem-szakos tanára öt éve vezeti az Országos Pedagógiai Intézet által szervezett országos honismereti táborokat. Ajkán és Győrött, Szombathelyen és Salgótarjánban, tavaly Gyulán és — idén másodízben — Szegeden gyűltek össze a fiatalok részben a tavalyi tanév Édes hazám elnevezésű vetélkedőjének országos döntőjében részt vett szakmunkástanulók, jutalomként, részben segítségképpen a következő évi felkészüléshez. S mivel a jövő évi témakör a Dunántúl után az Alföld lesz, vélhetően keresve sem igen lehetett volna jobb színhelyet találni, mint a nyári fesztivállal közeledő Szeged városát.

A 600-as számú ipari szakmunkásképző intézet kollégiuma a repülőtér mellett, este 6 óra után néhány perccel. A vacsora még tart, de a táborvezető, Simon Károly már a tábor programját teszi elem. Előadások, vetítések a Dél-Alföldről, kirándulások Alsóvárostól Tápéig, Csongrádtól Makóig, múzeum-könyvtár- és tárlatlátogatások, Ópusztaszer és Hódmezővásárhely, Mártély és Kistelek, a Fehér-tó és Dorozsma.

— Hogy őszinte legyek, két dolog lep meg leginkább: az érdeklődés mértéke — továbbá, hogy éppen szakmunkástanulókról van szó. Szakmunkástanulókról, akikről nem éppen az a hír járja, hogy olthatlan érdeklődéssel viselkednek a közismereti tárgyak, egyáltalán: humán természetű dolgok iránt...

A táborvezető elmosolyodik.

— A fenntartásoknak, a valóban nem túl jó hírnek, sajnos, van alapja — bólogat. — Viszont ha akad egy honismerettel „beoltott” tanár a szakmunkásképzőben, már másképp fest a dolog. És a legnagyobb szerencsénk, hogy sok helyen találni ilyen pedagógusokat, ők azok, akik megfelelő ér-

Elektronikus számítógépek a tejiparban

A tejipari vállalatok a nyári csúc szezonban naponta gyakran két-, sőt háromszor szállítanak a boltokba, és csupán a járatok nyilvántartása tetemes adminisztrációs munkát jelent. Az üzemszervezés a kánikula időszakában különösen feladja a leckét, hiszen a tejtájtételt, -átadást gyorsítani kell, és a raktári készletek mozgása sem tűr halasztást az ilyen időszakokban. A tejipari vállalatok elektronikus számítógépek beállításával segítenek magukon.

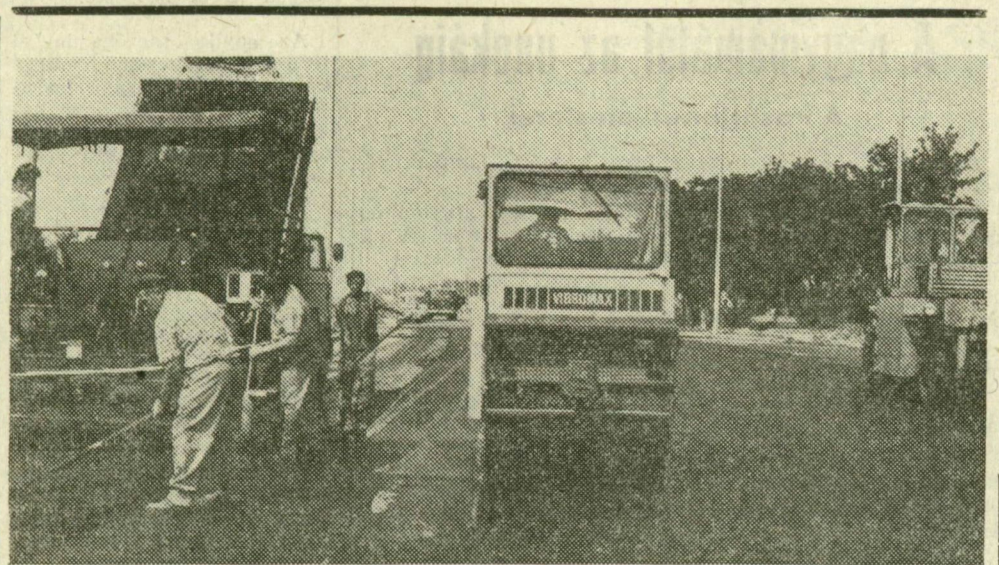
A raktározás és a szállítás korszerűsítésére és a szállítások szervezésére a számítógép. Az elmúlt időszakban további hat vállalatnál álltak át erre a megoldásra. Nemcsak a nagyobb vállalatok a közepes üzemek is szívesen alkalmazzák a gépi adatfeldolgozást, nyilvántartást. Egy-egy ilyen közepes üzem naponta 1500—2000 megrendelést van kapcsolatban, és 150-féle terméket kínál eladásra. A napi tételek száma megközelíti a 70 ezret. Korábban az adminisztráció 30—40 embernek adott munkát, a számítógépek a személyzet jó részét helyettesítik. A számítógépek beszerzésére fordított összeg viszonylag gyorsan, 2—3 év alatt megtérül.

Az élelmiszeriparnak ebben az ágazatában már hét vállalat alkalmaz különféle típusú számítógépeket. A Budapesti Tejipari Vállalatnál régóta bevált a termékek, áruk nyilvántartására, a

A posta célja a szolgáltatások javítása

A 12. országos postáskonferencia szombaton, tegnap a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen befejezte munkáját. A Magyar Posta és az MTESZ Közlekedéstudományi Egyesülete postai és távközlési tagozata által rendezett kétnapos tanácskozáson csaknem ötszáz postai dolgozó, valamint az ipar és a tudomány mintegy száz képviselője megvitatatta a postai szolgáltatások jelenlegi helyzetét, fejlesztésük eredményeit és feladatait. Egyebek között elmondták, hogy tavaly 21 ezer 130 távbeszélő-állomást kapcsoltak be a hálózatba, az idei tervekben pedig 31 ezer 700 új állomás szerepel. A bővítés ellenére sem csökkent azonban a távbeszélő-állomásra várók száma. A tanácskozáson szó volt arról is, hogy folytatódik a posta szervezésének korszerűsítése, amely 1981-ben kezdődött el.

gyobb figyelmet kell fordítani a szolgáltatások színvonalának javítására, mert ez a posta egész munkájának egyik fő mércéje.

Somogyi Károlyné felvétele

A harmadik, végső aszfaltréteg is rákerült a Makkosházi körút befejező szakaszának úttestjére. A Közútépítő Vállalat gépei és emberei a hét végén a József Attila sugárút kereszteződésében dolgoztak, felvételünk erről a munkáról készült

Élénk utószezon a Balatonon

A Balatonon, ahol a korábbi években augusztus 20-án megkezdődött a vendégsereg elvándorlása, az idén később zárul a főidény. Még mintegy negyedmillió vendég tartózkodik az üdülőkben és a kereskedelmi szálláshelyeken. A kellemes, fűrdesre is alkalmas időjárás főleg a külföldi vendégeket készíti maradásra.

A kempingezők közül augusztus 20-a után több mint tízezer hosszabbították meg tartózkodási idejüket, s több volt az újonnan érkező vendég, mint az eltávozó. Az európai tranzitútonalok gépkocsis turisták a kellemesnek ígérkező nyár vége láttán nagy számban szakítják meg útjukat, és szállást, sátorhelyet bérelnek a Balatonnál.